

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

כניסת השבת	7:14	7:05	7:13	6:57
צאת השבת	8:13	8:15	8:14	8:12

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

'שבת חזון': השבת שלפני תשעה באב, נקראת 'שבת חזון', כי ההפטרָה מתחילה במלים: **"חזון ישעיהו"**. 'חזון' גם מלשון 'מחזה' - בשבת זו מראים לנשמה את בית-המקדש השלישי, כדי שנתקן את מעשינו ונזכה לראות בבנינו.

הלכות תשעה באב: ביום תשעה באב, מתאבלים על מספר צרות שארעו ביום זה, ובמיוחד חרבן בית-המקדש הראשון והשני. צום תשעה באב חמור משאר הצומות ואסור באכילה ושתייה, רחיצה ונעילת הסנדל. כלם חייבים בצום: נערים מגיל בר-מצוה (13), ונעדרות מגיל בת-מצוה (12), ואפלו נשים מעברות ומיניקות. במקרה של מחלה חס-ושלום, יש לשאל רב.

הצום מתחיל ביום שני, ח' באב, לפנות-ערב (19:30 באזור המרכז) ונמשך עד למחרת בלילה (19:57 באזור המרכז). לפני תחלת הצום אוכלים 'סעודה מפסקת'.

אסור לרחץ במים. אולם כשקמים בבקר נוטלים ידים רק על האצבעות. וכן, מתר לרחץ את היד אם התלכלכה.

אסור לנעל נעלי עור, אך גומי או כל חמר אחר מתר.

מליל ט' באב עד חצות יום ט' באב (12:46 באזור המרכז), אין לשבת על כסא גבוה אלא על הרצפה או על כסא נמוך. לאחר תפלת ערבית קוראים מגלת איכה, ולאחר תפלת שחרית אומרים 'קינוח'.

אסור לדרש בשלום כל אדם בתשעה באב. ואם מישהו שואל בשלומו, ישיב לו בשפה רפה.

(מקורות: ספר התודעה ע' שעה ואילך. חגי ישראל ומועדיו ע' 956)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שלום חברים,

"הי, הוא לקח לי את הכדור", הצביע רובי על שכן ששחק בכדור שלו. היה זה אותו ילד שאתמול רכב על האופנים שלי ללא רשות.

"אני הולך להגיד לו", אמרתי.

"חכה רגע", עצר אותי אפרים. "חשבת מה תאמר לו?"

"מה יש פה לחשב?", עניתי ברוגז. "צריך להעיר לו!"

אבל אפרים הסביר לי שצריך לדעת כיצד להוכיח את הזולת, ואף ללמד עליו זכות. בפרט בימים אלו, בהם מבקשים להרבות באהבת-חנם. "אפלו משה רבנו הוכיח את בני-ישראל ברמז, כדי שלא לפגע בהם", הוסיף.

עדין לא הבנתי לגמרי, אבל לפחות עצרתי בעצמי.

"למשל", המשיך אפרים, "משה מזכיר להם כיצד הלכו ב'די זהב'. בכך הוא רומז על הזהב שלקחו לעגל, אבל הוא גם מלמד זכות - שהקדוש-ברוך הוא הרעיוף עליהם זהב ושפע, והוא זה שגורם לחטא".

כעת הבנתי עד כמה צריך להזהר כשמעירים. 'אולי אין לו במה לשחק, או שהוא מחפש חברים?', נסיתי לחשב.

לבסוף, פנה אליו רובי: "הי, זה הכדור שלי. רוצה לשחק אתנו?". אלו הייתם רואים את חיוכו, הייתם מבינים עד כמה אפרים צדק בדבריו...

שבת שלום, דני

יום שכולו שבת

בספר ישעיה (סו"ג) נאמר: 'שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה, שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה'. מכאן אמרו, כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, ושאינו מתאבל על ירושלים אינו רואה בשמחתה. (תלמוד בבלי, תענית ל, ב.)

נא לשמור על קדושת העלון

עונג שבת עם צביקי מצחיקי

יעל חסין

חלות למקדש

בין המאזינים לדרשתו של רב העיר צפת, ישב יהודי פשוט ותמים. "בית-הכנסת הנו מקדש מעט", נשמע קולו של הרב, והמלים נכנסו הישר ללבו של היהודי. הוא הרהר בדבר, ובמוחו עלה רעיון. 'הרי בבית-המקדש עמד שלחן 'לחם הפנים'. אם כן, בודאי זכות גדולה היא להביא חלות גם לבית-הכנסת', כך חשב ועשה.

ביום ששי טרח האיש ואפה שתיים-עשרה חלות נאות. הוא פנה להניח אותם לפני ארון הקדש בבית-הכנסת, כשבפיו תפלה לקדוש-ברוך הוא שיקבל את 'לחם הפנים', ויקח את החלות.

האיש חזר לביתו כדי להתכונן לשבת, וכאשר שב לתפלה בבית-הכנסת גלה כי החלות נעלמו. 'בודאי קבל הקדוש-ברוך הוא את קרבני למרומים', חשב האיש בשמחה גדולה, והחליט כי גם בשבוע הבא יכין את חלותיו - מנחה לה'.

למעשה, לא ידע היהודי התמים, כי דקות ספורות לפני שנכנס לבית-הכנסת הבחין השמש בחלות המשבחות, ולקח אותן לביתו, כדי שלא ישלכו לאשפה.

הדבר חזר על עצמו במשך מספר שבועות, כשהיהודי מביא 12 חלות לבית-הכנסת והשמש לוקח אותן לביתו.

באחד מימי ששי, כאשר הגיע האיש ובידיו החלות, הבחין בו רב העיר.

"מה מעשיך?", שאל הרב בפליאה, "מדוע הנך מביא חלות לבית-הכנסת?".

הסביר לו היהודי בתמימות: "חלות אלו, אני מביא לבית-הכנסת, בדומה ל'לחם הפנים' שהיה בבית-המקדש. ואכן, הקדוש-ברוך הוא בכבודו ובעצמו, מקבל את מעשה ידי".

נדהם הרב והוכיח את היהודי: "האם אתה באמת סבור כי החלות עולות למרומים? מלבד חלול בית-הכנסת אין כל תועלת במעשיך!".

צער רב מלא את היהודי. הוא שב לביתו כשהחלות בידו, וכלו מביש.

השבת חלפה. במוצאי-שבת נקרא הרב אל האר"י הקדוש. כאשר הגיע, אמר הצדיק לרב: "דע לך, כי מאז חרבן בית-המקדש, לא נגרמה לקדוש-ברוך הוא נחת-רוח כה גדולה, כפי שפעל אותו יהודי שהביא את חלותיו בתמימות ובשמחה. וכיון שהפסקת את מנהגו, נגזרה עליך מיתה בידי שמים".

רק אז נכח הרב לדעת את חשיבותן של החלות, והבין עד כמה יקרה לפני ה' כנותו של יהודי.

האר"י"ל הקדוש

זמן: האר"י הקדוש, רבי יצחק לוריא אשכנזי, נולד בשנת ה'רצ"ד ונפטר בה' באב ה'של"ב.

מקום: נולד בירושלים. בגיל צעיר התיתם מאביו ועבר לגור בבית דודו בקהיר, שם התעלה בלמודו ונשא אשה. בסוף ימיו עלה לארץ-ישראל והתגורר בצפת.

אודותיו: גדול המקבלים. גאון גם בנגלה ונטל חלק בחבור ה'שיטה מקבצת' - פרוש לש"ס. למד תלמידים רבים, ביניהם רבי חיים ויטאל, שכתב את תורתו.

ספור: בכל יום ששי נהג לצאת עם תלמידיו בצפת לקבל את שבת המלכה בשדה. פעם אחת, בצאתם לשדה, שאל אותם האר"י: "האם רצונכם שנגלה לירושלים לקבל את השבת?". בקשו חלק מהתלמידים להודיע לנשותיהם. מיד נפלה רוחו של האר"י, ואמר: "אלו היינו הולכים מיד, היינו יכולים להביא את המשיח".

משתעשעים

חידה מצויירת

הציור שלפניכם רומז על אחת מפעולות משה, המפורסות בפרשה. גלו את התוכן או את הפסוקים המתאימים לציור

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגיליון 222: פרה אדומה. הזוכה: בצלאל ואפרת חברוני, מבוא חורון.

לזכות החיילת בצבאות ה'

הניה שתחי' קורץ לרגל הולדתה בשעטומ"צ מוקדש ע"י הוריה משפחת קורץ, מיתר.

